

[Skytte.]

lige i, at de sygehuse, hvis beliggenhed bevirker, at de får ekstra store udgifter, skal have et øget tilskud, og jeg kan nævne, at jeg har rejst dette spørgsmål i det udvalg, der behandler motorafgifterne. Vi må så drøfte det videre dér og se, hvad vi kan finde frem til.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Lynnerup Nielsen: Også mit parti kan godkende forslaget om tilskudsforhøjelse til sygehusudgifterne, således at tilskuddet pr. indbygger forhøjes med 1 kr. 25 øre, medens sygedagstilskuddet forhøjes med 90 øre. Vi finder dette ganske naturligt, så meget mere som prisstigningerne har bevirket, at udgifterne ved sygehusdriften ikke kan klares, medmindre tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond med visse mellemrum forhøjes, idet der jo år efter år har fundet prisstigninger sted.

Vi kan som sagt tilslutte os lovforslaget, men det er måske et spørgsmål, om den tilskudsprocent, man har fundet frem til — 60 pct. af de tilskudsberettigede netto-udgifter — nu også er den helt rette; for rigtigt er det jo, at alt som årene er gået, er amtsueskatterne steget overordentlig stærkt, og en stor del af skylden herfor er naturligvis, at sygehusudgifterne er blevet stedse større; derfor skulle mit parti ikke have det ringeste imod, at den nævnte tilskudsprocent blev forhøjet, så meget mindre som også vi fuldtud deler de tanker, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gav udtryk for: om det ikke ville være rigtigt, at der også af motorafgifterne blev ydet et beløb til sygehusdriften, ikke mindst fordi der gennem årene har været så mange trafikulykker, som har medført et stort antal sygedage på vore sygehuse.

Jeg kan som sagt på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Oluf Pedersen: Retsforbundet er modstander af de stedse stigende offentlige udgifter; vi har derfor krævet store besparelser, og vi har også krævet indført en anden form for fremskaffelse af indtægter end den nuværende, som består i skatter på arbejde og forbrug, hvad der giver til resultat, at

de offentlige udgifter igen stiger, og at man derfor får stedse højere skatter.

Det foreliggende lovforslag, som nu anbefales fra alle sider, drejer sig om en ændret byrdefordeling, for landkommunernes vedkommende således, at man flytter byrder, beskatning, fra fast ejendom over til personer, og for byernes vedkommende, som også omfattes af loven, bliver der tale om en flytning fra kommunale personskatter til fælleskommunale personskatter. Det er, hvad der sker, og at en sådan flytning af byrderne skulle være noget stort, kan vi ikke se, tværtimod; for landkommunernes vedkommende mener jeg det er en ringere fordeling end den nugældende — og noget sådant er der jo ingen grund til.

Efter de foregående ærede ordføreres udtalelser skulle man næsten tro, det var en lettelse, man stod overfor. Men dette har slet ikke noget med lettelse at gøre, tværtimod; for det kan jo ikke nægtes, at når man flytter ansvaret for udgifterne fra de bevilgende myndigheder ud til amterne eller sygehusbestyrelserne, fører det over til andre, så medvirker dette til at skabe større udgifter. Der bliver ikke udvist den samme sparsommelighed, når man ikke selv skal skaffe dækning for udgifterne. Jeg tror nok, dette forhold har medvirket til, at sygehusudgifterne er blevet så store, som de er; vi er jo oppe på en tilskudsberettiget sygehusudgift af en så fantastisk størrelse som 250 mill. kr. om året; her kræves jo for finansåret 1956—57 et tilskud på 150 mill. kr.

Når man skal gribe ind i dette spørgsmål, er der noget, som jeg ikke mener man kan gå helt uden om, nemlig dette, om ikke der kunne blive tale om en vis regulering af den takst, patienterne betaler. Ifald man gik over til at opkræve højere takster fra patienterne, ville det få sin virkning for færdselsulykkernes ofre, for hvem betalingen skulle ske enten gennem forsikringselskaberne eller udredes af de indtægter, som motorskatterne giver; det er nu et spørgsmål, som må stå åbent. Jeg gentager imidlertid: dette, at man flytter byrden fra skatten på fast ejendom over til personskatten, og det, at man får andre til at yde dækning for de udgifter, som visse myndigheder bevilger, det synes jeg ikke er tiltalende.